

Lovforslaget i sin Helhed sattes under Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 69 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af: Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 4775 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af: Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbanebro mellem Masnedø og Falster.

Forhandlingen genoptoges.

Jensen-Sønderup: Det er maaske overflødig for mit Vedkommende at sige, at jeg, hvad Princippet i Lovforslaget angaar, giver det min Tilslutning. Det vil jo findes ret naturligt, at naar jeg i Fjor havde den Ære som Minister for offentlige Arbejder at forelægge for Tinget et Forslag om en fast Jernbaneforbindelse mellem Masnedø og Falster, saa er jeg i Aar fremdeles af den Opfattelse, at det maa siges at være baade økonomisk og trafikalt ikke alene forsvarligt, men ogsaa nødvendigt at gaa til en saadan fast Jernbaneforbindelse.

Jeg har derfor ikke særlig mange Bemærkninger at gøre, men nogle faa Bemærkninger, for en Del kritiske Bemærk-

ninger, vil jeg alligevel gerne gøre i Anledning af Sagen og til Dels ogsaa i Anledning af Lovforslagets Indhold.

Der blev allerede ved Finanslovens anden Behandling ført nogen Forhandling om den Maade, hvorpaa Sagen var greben an vedrørende Undersøgelserne og deraf følgende Fremlæggelse af Forslaget om en fast Forbindelse mellem Masnedø og Falster. Jeg fandt ikke den Gang Anledning til at blande mig i den Diskussion, der væsentlig førtes mellem Udvalgets Ordfører for de Afsnit, der hørte under Ministeren for offentlige Arbejder, og den højtærede Trafikminister, men jeg maa maaske benytte den nuværende Lejlighed til at sige et Par Ord om, hvad der var min Opfattelse med Hensyn til den i Fjor vedtagne Lov, der i alt væsentligt kun gik ud paa at bemyndige Ministeren til for et Beløb af indtil 100,000 Kr. at foretage Undersøgelser ikke alene vedrørende den da foreslaaede faste Forbindelse, men ogsaa vedrørende de andre Projekter, der kom frem saavel under Tingets som under Udvalgets Behandling af Sagen, dels gaaende ud paa at lægge den faste Forbindelse en lille Smule østligere, end den da var foreslaaet, dels at undersøge, om det ikke var klogere at gaa over Møen, og endelig ogsaa at undersøge Spørgsmaalet om eventuelt at gaa til en Tunnel.

Jeg havde under Forhandlingerne i Fjor den Opfattelse, at den Løsning af Spørgsmaalet, som Rigsdagen i Fjor endte med, og som jeg som Minister for offentlige Arbejder mente at kunne akkviescere ved, i Virkeligheden ikke sinkede Sagens videre Fremme, idet jeg var klar over — efter alt, hvad der forelaa for mig, og efter de Erfaringer, jeg havde haft Lejlighed til at gøre med Hensyn til Udbydning af offentlige Arbejder under Ministeriet —, at inden man kunde gaa til Udbydelse af et saa stort Arbejde paa op imod en halv Snes Millioner Kr. som det, der var Tale om, vilde det være nødvendigt, at der forelaa ganske anderledes detaillerede Undersøgelser end de, der laa til Grund for det af mig i Fjor i det høje Ting indbragte Forslag — det vil nemlig erindres, at det for en stor Del var baseret paa Undersøgelser med Hensyn til Bundforholdene særlig med Hensyn til Storstrømmen, der laa langt tilbage, hvis jeg ikke husker fejl en Snes Aar tilbage i Tiden, og Undersøgelser, som ikke vare foretagne i den Grad i Enkelthederne, som det maa kræves af Undersøgelser, som skulle danne Grundlag for Udbydelse af Arbejdet, forudsat, at man